

PRZEWODNIK METODYCZNY DOTYCZĄCY TRUDNOŚCI NAUCZANIA

PROLOG

PRZEWODNIK METODYCZNY DOTYCZĄCY PROBLEMÓW NAUCZANIA INDEKS

1. OGÓLNA KONCEPCJA LD (PODSTAWA NEUROLOGICZNA, UCZNIOWIE, KTÓRZY POTRZEBUJĄ POMOCY

2. METODOLOGIA WŁĄCZENIA

3. DYSLEKSJA, DYSORTHOGRAFIA I DYSGRAFIA

3.1. Co to jest dysleksja i objawy

3.2. Co to jest Dysortografia i objawy

3.3. Co to jest Dysgraphia i objawy

3.4. Strategie kompensacyjne dla dysleksji, dysortografii i dygrafii

3.5. ICT dla dysleksji, dysgrafii i dysortografii

3.5.1. Ogólne ICT

3.5.2. Aplikacje

4. DYSCALCULIA

4.1. Co to jest dyskalkulia i objawy

4.2. Strategie kompensacyjne dla Dyscalculia

4.3. ICT dla Dyscalculia

4.3.1. Ogólne ICT

4.3.2. Aplikacje

5. Zaburzenia uwagi i nadpobudliwości ADAH

5.1. Co to jest ADAH i objawy

5.2. Strategie kompensacyjne dla ADAH

5.3. ICT dla ADAH - aplikacje

6. NVLD - niewerbalne zaburzenie uczenia się

6.1. Co to jest NVLD i objawy

6.2. Strategie kompensacyjne dla NVLD

6.3. ICT dla NVLD

6.3.1. Ogólne ICT

6.3.2. Aplikacje dla NVLD

7. FUNKCJE WYKONAWCZE

7.1. Czym są funkcje wykonawcze i dlaczego jest ważne u uczniów z LD

7.2. Aplikacje do treningu funkcji wykonawczych

8. GLOSARIUSZ WARUNKÓW - pojęcia ICT stosowane w edukacji

1. OGÓLNA KONCEPCJA NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI NAUCZANIA

2. METODY WŁĄCZENIA - KLUCZOWE POMYSŁY

3. DYSLEKSJA, DYSORTHOGRAFIA I DYSGRAFIA

3.1. Co to jest dysleksja i objawy

Co to jest dysleksja?

- Słowo dosłownie oznacza "trudność w czytaniu". Czasami nazywany jest "ślepotą słowa" Osoby z dysleksją mają zwykle średnią lub ponadprzeciętną inteligencję, ale mają tendencję do specyficznych trudności w nauce z czytaniem, pisownią.

- Ogólnie przyjętą definicją naukową może być: • Funkcjonalna, swoista i trwała neuropsychologiczna zmiana w procesach czytania, oceniana w zakresie rozumienia tekstu czytanego, płynności i dekodowania, która nie jest spowodowana upośledzeniem umysłowym, zmianami neurologicznymi, zmysłowymi i percepcyjnymi ani inny typ.

Objawy

- Problemy z nauką dźwięków liter do czytania i pisowni
- Trudności w czytaniu pojedynczych słów, np. Na kartach flash i listach (dekodowanie)
- Brak płynności
- Czytanie powoli z wieloma błędami (mała dokładność)
- Słaba pisownia
- Zły wizualny gestalt / kodowanie (kodowanie ortograficzne)

3.2. Co to jest Dysortografia i objawy

Dysortografia jest znana jako zaburzenie ortografii w tak zwanych zaburzeniach pisania. Można go zdefiniować jako "grupę błędów wpływających na pisanie, ale nie na układ i ortografię". (García Vidal, 1989). Odnosi się do znacznej trudności w przepisywaniu dokładnego kodu pisanego, tj. Wielkich trudności w związku między pisanym kodem, pisownią i pisaniem zasad słów. Trudności te wiążą się z powiązaniem dźwięku z pisownią lub integracją reguł pisowni lub z obydwoma.

W zależności od procesu istnieją różne rodzaje Dysortografii:

1. Dysortografia naturalna: charakteryzuje się deficytem w użyciu ścieżki pośredniej lub fonologicznej (proces poznawczy, który pozwala na czytanie lub pisanie słów w oparciu o ich minimalne składniki, fonemy lub grafemy), więc słowa pisane są oparte na wykorzystaniu drogi bezpośredniej lub leksykalnej. Wpływa na rozwój fonologiczny i zasady konwersji fonemograficznej. Dodanie lub opuszczenie listu lub zmiana litery dotyczącej zmiany fonemu w celu wymówienia słowa pisanego jest uważane za naturalny błąd ortograficzny.
2. Dysortografia wizualna: charakteryzująca się deficytem w wykorzystaniu bezpośredniej ścieżki (proces poznawczy, który pozwala na ogólne czytanie i pisanie dzięki istnieniu obrazów wizualnych i ich pisowni), tak że pisanie musi być oparte na pośredniej drodze. Wpływa na reguły ortograficzne. Pominięcie lub dodanie litery "h" lub zmiana między "b" i "v" są uznawane za arbitralne błędy ortograficzne.
3. Dysortografia mieszana: problem wynikający z nieprawidłowego działania dwóch dróg produkcji słowa pisanego, zarówno bezpośrednich, jak i pośrednich. Zatem powstaje zarówno naturalna dysortografia, jak i błędy wizualne.

3.3. Co to jest Dysgraphia i objawy

Czym jest Dysgraphia

☒ Dysgraphia to specyficzna niepełnosprawność ucząca się, która wpływa na szybkość pisania i jakość wyrażenia.

☒ Dysgraphia jest zaburzeniem neuropsychologicznym, które zwykle pojawia się, gdy dzieci po raz pierwszy uczą się pisać.

☒ Pisanie obejmuje sekwencję ruchów i zapisywanie wymagań wstępnych, które stanowią złożony zestaw umiejętności motorycznych i przetwarzania informacji.

Objawy

Ogólne znaki

- Nieczytelny druk i pisanie kursywą
- Mieszanki druku i kursywy, duże i małe litery
- Nieregularne rozmiary, kształty lub skos liter
- Pominięte litery i słowa
- Kopiowanie, śledzenie lub pisanie jest wolne lub trudne (brak automatycznego zadania)
- Trudności w myśleniu i pisaniu w tym samym czasie oraz szybkie otrzymywanie pomysłów na papierze
- Luka między pisemnymi pomysłami a zrozumieniem zademonstrowanym poprzez mowę.
- Kłopoty z czytaniem własnego tekstu
- Unikanie pisania lub pisanie nie w pełnych zdaniach, ale w formie listy
- Częste wymazy

Trudności wizualno-przestrzenne

- Trudności z dyskryminacją kształtu i odstępami między literami
- Nieregularne spacje między wyrazami i literami
- Chaotyczne planowanie przestrzenne na papierze (pisanie nie w linii i wewnątrz marginesów)
- Kłopotliwa organizacja słów na stronie od lewej do prawej
- Trudności w rysowaniu lub odtwarzaniu linii i kształtów

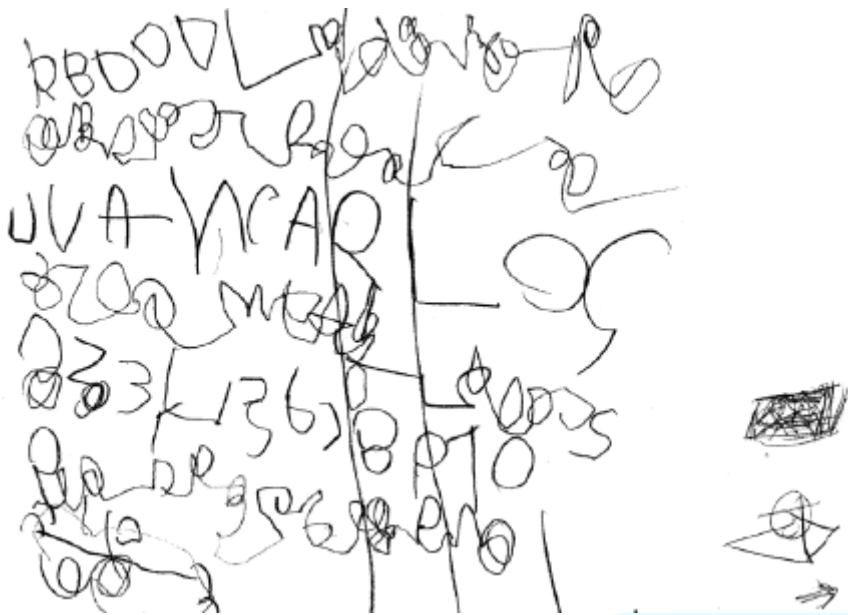
Drobne problemy z silnikiem

- Dziwne położenie nadgarstka, ciała lub papieru
- Niezwykły chwyt
- Zmęczona lub ciasna dłoń
- Trudności z prawidłowym trzymaniem ołówka / pióra

- Trudności w śledzeniu, cięciu żywności, wiązaniu butów, robieniu puzzli, pisaniu wiadomości tekstowych i na klawiaturach, nożyczkami, kolorowaniu linii wewnętrznych

Wizualne trudności motoryczne

- Trudności z wizualizacją tworzenia liter.

3.4. Strategie kompensacyjne dla dysleksji, dysortografii i dysgrafii

Istnieje wiele sposobów pomocy uczniom z dysleksją, dysortografią i dysgrafią.

Strategie są podzielone na trzy kategorie:

- Modyfikacje: zmiana oczekiwań lub zadań w celu zminimalizowania lub uniknięcia obszaru słabości (w tym: postawa, którą muszą mieć nauczyciele i metodologie integracyjne (patrz strona internetowa i pierwszy punkt)
- Noclegi: dostarczanie alternatyw dla pisemnej wypowiedzi i bardziej zrozumiałe czytanie tekstów. Zobacz poniżej: Strategie kompensacyjne.
- Leczenie: udzielanie instrukcji dotyczących poprawy umiejętności pisania i czytania (patrz strona internetowa)

Strategie kompensacyjne

W procesie nauczania-uczenia się

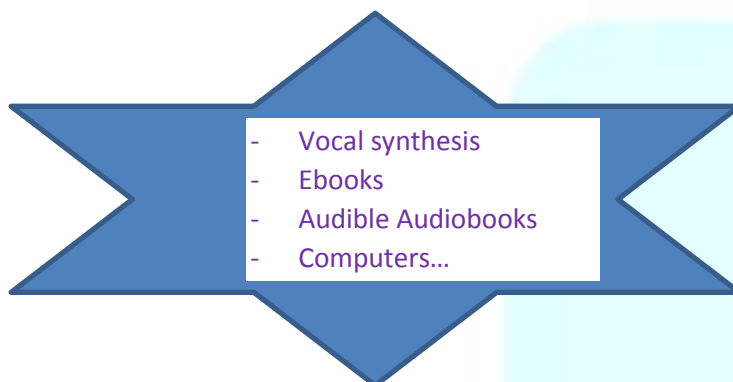

- Sugeruj używanie komputera do robienia notatek podczas zajęć; pozwalają i sugerują użycie edytora tekstu i sprawdzania pisowni.
- Pozwól i sugeruj korzystanie z magnetofonu.
- Zachęcaj do korzystania z organizatorów wizualnych, aby pomóc w tworzeniu zarysów i "burzy mózgów" w przypadku rozszerzonych zadań pisania (np. Map, schematów).
- Pozwól uczniom usiąść tam, gdzie najlepiej się uczą (tj. W pobliżu biurka nauczyciela, aby mieć wsparcie i mieć częsty kontakt wzrokowy, z dala od rozpraszających uwagę, w pobliżu pozytywnych kolegów z klasy, którzy mogą im pomóc).
- Zezwalaj na korzystanie z notatek lub / i dostarczaj notatki lub kontury, aby zmniejszyć ilość wymaganego pisania.
- Zmniejszenie ilości kopiowanych aspektów pracy (wcześniej wydrukowane materiały)
- Zezwalaj na użycie określonego papieru (tj. Papieru w linie na boki, papieru milimetrowego) i pozwól uczniom wybrać wygodną dla nich linię.
- Dostarcz papier z podniesionymi liniami, aby pomóc w pisaniu listów w odpowiednich miejscach.
- Sugeruj użycie uchwytów ołówkowych i / lub specjalnie zaprojektowanych narzędzi do pisania i sugeruj, aby przetestować ołówki i długopisy, aby zobaczyć, co działa najlepiej.
- Zapewnij dodatkowy czas na pisanie zadań lub zmniejsz liczbę zadań (np. Pozostali uczniowie mają 10 pytań, uczniowie z dysgrafią 7)
- Podzielić czynności związane z pisaniem małymi krokami.
- Najważniejsze punkty z lekcji dnia wymienione na tablicy i wydrukowane dla uczniów.
- Wyjaśnienie lub uproszczenie pisemnych instrukcji.
- Przedstaw niewielką ilość pracy w tym samym czasie.
- Podświetl istotne informacje.
- Daj dziecku pisemny tekst ćwiczenia i nie proś go o jego napisanie. W ten sposób wykorzysta swoją energię poznawczą do rozwiązania zadania, a nie do jego zrozumienia.
- Pozwól im używać laptopa lub tabletów do pisania w klasie i do odrabiania zadań domowych.
- Używaj oprogramowania, które pomaga im w zrozumieniu materiałów, które powinny przeczytać, używając języka mówionego (słuchając tekstu podczas czytania).
- Skoncentruj się na idei, że dla nich lepiej jest uzyskać dostęp do treści w języku ustnym i przy pomocy wizualnej.
- Przeczytaj im teksty, które muszą zrozumieć, aby pomóc im odpowiedzieć na pytania, wykonać zadania, zwłaszcza egzaminy.

W ocenie PUPILA nauczyciel powinien zwracać uwagę nie na to, "jak uczniowie piszą", ale na "to, co piszą":

- Dbaj o wysiłek i osiągnięcia. Daje to uczniowi większą szansę na uzyskanie zrównoważonej oceny.
- Zidentyfikuj błędy w odpowiedni sposób na poziomie dziecka. Użyj ołówka lub, ogólnie, unikaj czerwonego długopisu.
- Nie proś o przepisywanie stron. Jeśli potrzebujesz tego, poproś o przepisanie tylko dzieła, które będą wyświetlane.
- Ocenić, biorąc pod uwagę zawartość bardziej niż wyniki
- Używaj testów ustnych lub testu wielokrotnego wyboru
- Nie pytaj go o pisanie długich tekstów, ale schematy, podsumowanie, zdjęcia, mapy ...
- W testach daj mu jasny materiał z graficznego punktu widzenia
- Przeczytaj im informacje, których potrzebują, aby odpowiedzieć na różne części egzaminów.

3.5. ICT dla dysleksji, dysgrafii i dysortografii

3.5.1. Ogólne technologie ICT

4. DYSCALCULIA

4.1. Co to jest dyskalkulia i objawy

Czym jest dyskalkulia

W DSM-V (Diagnostic Statistic Manual of Mental Disorders) Dyscalculia jest włączona do zaburzeń neurorozwojowych. W szczególności, w Specyficzne zaburzenie uczenia się, określone jako "zaburzenia neurorozwojowe pochodzenia biologicznego przejawiające się w uczeniu się trudności i problemów w nabywaniu umiejętności akademickich znacznie poniżej wieku i przejawiające się w początkowych latach szkolnych, trwające przez co najmniej 6 miesięcy; nieprzypisane do niepełnosprawności intelektualnej, zaburzeń rozwojowych lub zaburzeń neurologicznych lub motorycznych "

"Dyscalculia Rozwojowa (DD) jest specyficznym zaburzeniem uczenia się, które charakteryzuje się upośledzeniem w uczeniu się podstawowych faktów arytmetycznych, przetwarzaniem wartości liczbowych oraz przeprowadzaniem dokładnych i płynnych obliczeń. Trudności te muszą być kwantyfikowalne poniżej tego, co jest oczekiwane w wieku chronologicznym danej osoby, i nie mogą być spowodowane złym wykształceniem, codzienną aktywnością lub upośledzeniem umysłowym. Ponieważ definicje i diagnozy dyskalkulii są w powijakach, a czasami sprzeczne, trudno jest zasugerować rozpowszechnienie, ale badania sugerują, że wynosi około 5%. Jednak "matematyczne trudności w uczeniu się" z pewnością nie są w powijakach i są bardzo rozpowszechnione i często niszczą ich wpływ na edukację, dalsze i wyższe wykształcenie oraz miejsca pracy. Częstość występowania w Wielkiej Brytanii wynosi co najmniej 25%. Dyscalculia rozwija się często w związku z innymi zaburzeniami rozwojowymi, takimi jak dysleksja lub ADHD / ADD. Współwystępowanie zaburzeń uczenia się wydaje się raczej regułą niż wyjątkiem. Współwystępowanie przyjmuje się na ogół jako konsekwencję czynników ryzyka, które dzielą się między zaburzeniami, na przykład pamięcią roboczą. Nie należy jednak zakładać, że wszyscy dyslektycy mają problemy z matematyką, chociaż odsetek ten może być bardzo wysoki lub że wszystkie dyskalkuliki mają problemy z czytaniem i pisanem. Ten drugi współczynnik współwystępowania może być znacznie niższy." (British Dyslexia Association)

Niektórzy studenci rozumieją logikę matematyki, ale nie są pewni, jak i kiedy zastosować swoją wiedzę do rozwiązywania problemów.

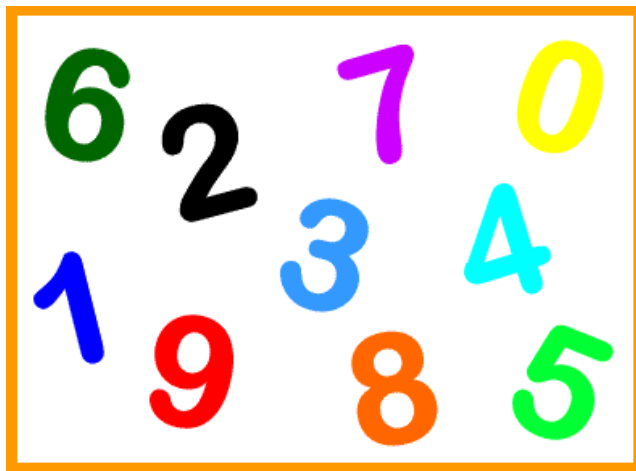
Te cechy mogą doprowadzić do niskiej samooceny i lęku.

Dyscalculia może być warunkiem na całe życie, ale dzieci mogą mieć szczęśliwe i udane życie szkolne, jeśli rodzice i nauczyciele biorą pod uwagę te cechy.

Objawy

Główne objawy to trudności w:

- nauka liczyć
- rozpoznawanie i zapamiętywanie liczb
- Łączenie numeru z rzeczywistą ilością
- organizowanie rzeczy w logiczny sposób
- rozwiązać dodawanie, odejmowanie, mnożenie i / lub dzielenie
- umiejętności rozwiązywania problemów
- wykonywanie operacji matematycznych
- nauka i używanie słownictwa matematycznego
- mierzenie przedmiotów lub granie w gry strategiczne
- zarządzanie budżetem lub kontem
- uczenie się pojęć matematycznych
- Pojęcie czasu
- poczucie kierunku (lewo / prawo)
- obliczenia umysłowe i / lub oszacowanie

4.2. Strategie kompensacyjne dla Dyscalculia

Istnieje wiele sposobów, aby pomóc uczniom z Dyscalculia w klasie.

Strategie są podzielone na trzy kategorie:

- Modyfikacje: zmiana oczekiwań lub zadań w celu zminimalizowania lub uniknięcia obszaru słabości (w tym: postawa, którą muszą mieć nauczyciele i metody integracyjne (więcej informacji na stronie internetowej)
- Noclegi: zapewnienie alternatyw dla sposobu pracy (w tym: Strategie kompensacyjne (patrz poniżej).
- Leczenie: dostarczanie instrukcji dla poprawy umiejętności liczenia (patrz strona internetowa)

Strategie kompensacyjne

- Zezwalaj na więcej czasu i zmniejsz liczbę ćwiczeń.
- Czytaj na głos: ta strategia jest wzmocnieniem dla uczniów.
- Podając oceny, weź pod uwagę obiektywne trudności ucznia: proces oceny musi być zindywidualizowany; ocena uczniów musi uwzględniać rozwój osobisty. Nauczyciele mogą używać osobistej metody porównawczej, która mierzy wzrost osobisty, a nie wzrost klasy.
- Wykorzystanie konkretnych przykładów do połączenia matematyki z prawdziwym życiem i poprawy sensu liczbowego.
- Używanie pomocy wizualnych podczas rozwiązywania problemów, w tym rysowania obrazów.
- Przydzielanie łatwych do wykonania ilości pracy, aby Twoje dziecko nie czuło się przeciążone.
- Zapoznanie się z niedawno nabytą umiejętnością przed przejściem do nowej i wyjaśnienie, w jaki sposób umiejętności są powiązane.
- Przełamywanie nowych lekcji na mniejsze części, które łatwo pokazują, jak różne umiejętności odnoszą się do nowej koncepcji.
- Granie w gry związane z matematyką, które pomogą dziecku bawić się i czuć się bardziej komfortowo z matematyki.
- Ciche, spokojne, uporządkowane, uporządkowane środowisko może pomóc w procesie uczenia się. Pozwól uczniom usiąść tam, gdzie najlepiej uczą się (tj. W pobliżu biurka nauczyciela, aby mieć wsparcie i mieć częsty kontakt wzrokowy, z dala od rozpraszających uwagę, w pobliżu pozytywnych znajomych, które im pomagają).
- Daj uczniom dodatkowy czas na sporządzanie notatek, kopiowanie i wykonywanie testów.
- Zredukuj kopiowanie aspektów pracy (wcześniej wydrukowane materiały).
- Pozwól na użycie określonego papieru i pozwól uczniom wybrać najbardziej dla nich wygodny.
- Najważniejsze punkty z lekcji dnia wymienione na tablicy i wydrukowane dla uczniów.

Zakwaterowanie może obejmować rzeczy takie jak wynajem dziecka:

o Zapisuj lekcje i wykłady.

o Używaj kalkulatora na lekcjach i / lub w domu do odrabiania zadań domowych.

- o Linia numeryczna (napisana na notebooku, przymocowana do biurka, linia Bortolato)
 - o Tabliczka mnożenia.
 - o Tubò (dla multiplikacji)
 - o Zezwalaj na używanie palców do liczenia lub wykonywania ćwiczeń matematycznych.
 - o Arkusze formularzy
 - o Specjalne notatniki ze stronami strukturalnymi (przykłady: <http://www.quadernispeciali.it/>)
- W ocenie uczniów uczących się

- Dbaj o wysiłek i osiągnięcia. Daje to uczniowi większą szansę na uzyskanie zrównoważonej oceny.
- Zidentyfikuj błędy w odpowiedni sposób na poziomie dziecka. Użyj ołówka i, ogólnie rzecz biorąc, unikaj czerwonego długopisu.
- Daj więcej czasu na wykonanie pracy.
- Ocenić, biorąc pod uwagę procesy bardziej niż wyniki.
- Podczas testów używaj arkuszy, które muszą być czytelne z graficznego punktu widzenia.
- Ocenić w konstruktywny sposób, zawsze oddzielając błąd od treści (nie oceniaj błędów transkrypcji, błędów ortograficznych itp.).
- Niech uczeń wie, że zawsze można poprawić.
- Podaj dokładne wskazówki, jak uzyskać ulepszenia.
- Zwróć uwagę na to, jak poprawisz (formalne aspekty korekty).
- Wykonuj testy / egzaminy wczesnym rankiem i, jeśli to możliwe, z pomocą osoby dorosłej (np. Nauczyciela edukacji specjalnej)

Put here a picture of the materials that Lisa includes here

4.3. ICT dla Dyscalculia

4.3.1. Ogólne technologie ICT

4.3.2. Apps

5. ZABEZPIECZENIE I ZAAWANSOWANIE ADAH

5.1. Co to jest ADAH i objawy

Czym jest zaburzenie uwagi ADAH i nadaktywność

- Złożone i heterogenne zaburzenie zachowania, o podłożu neurobiologicznym, pojawiające się w dzieciństwie i rozpoznawane, gdy dziecko ma około siedmiu lat, którego przyczyny są głównie genetyczne i środowiskowe.
 - Ma charakter przewlekły i działa zgodnie z uporczywym wzorcem zachowania braku uwagi i / lub nadaktywności i impulsywności.
 - Pojawia się z intensywnością i częstotliwością większą niż normalnie, zakłócając znacząco nie tylko wyniki dziecka, ale także inne codzienne czynności (López-Ibor A. i in., 2002)
 - W niektórych przypadkach wiąże się to również z trudnościami w uczeniu się: dysleksją, dysgrafią, dysortografią i dyskalkulią, a także innymi chorobami współistniejącymi takimi jak: Defiant disorder, aspołeczne zachowanie, tiki, itp.
- U osób z ADHD stwierdzono anomalie w chemicznym funkcjonowaniu mózgu (aktywność neurotransmiterów: dopamina i adrenalina) oraz na poziomie strukturalnym (objętościowe anomalie w mózgu, mózdzku i jądrze ogoniastym) niektórych obszarów mózgu (płat przedczołowy i obszary powiązany z tym)

- Istnieje ogólna zgoda co do tego, że ADHD jest schorzeniem zaburzającym płód, charakteryzującym się:

Trudności w systemie pre-attention.

Trudności w utrzymaniu uwagi.

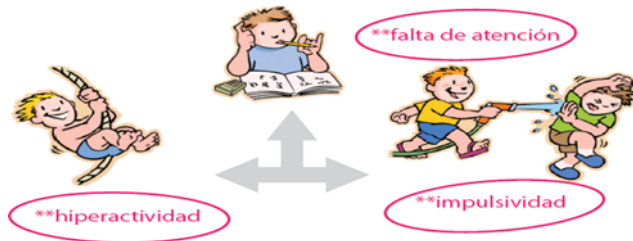
Trudności w płynności słownej.

- Trudności w hamowaniu i procesach samoregulacji.

Trudności w pamięci roboczej

- Trudności w elastyczności poznawczej.

- Trudności w umiejętnościach społecznych i emocjonalnych.

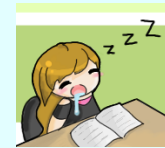
Objawy

KRYTERIA 1: DEFICYTOWANIE UWAGI

- Nie zwraca uwagi - Nie słucha - Nie postępuje zgodnie z instrukcjami do szczegółów

- traci ważne / - rozkojarzone przez zewnętrzne - nie lubi koncentracji niezbędne rzeczy rzeczy

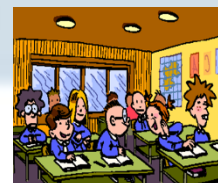

KRYTERIA 2: HYPERAKTYWNOŚĆ I IMPULSYWNOŚĆ

- Odtwarza / porusza się, gdy - Niewłaściwe zachowanie - Nie gra / cicho siedzi nie powinien

- - Nie może czekać na swoją kolej - Rozmowy bez kontroli - Koliduje z pracą innych

5.2. Strategie kompensacyjne dla ADAH

W procesach nauczania-uczenia się

ZMIENIAJ ŚRODOWISKO I DOSTOSOWAJ STYMULACJĘ DO UCZNIU

A. Struktura środowiska:

Zamówienia:

- . Najpierw zmusić go do zatrzymania tego, co robi.
- . Wybierz odpowiednio moment i sytuację.
- . Daj jeden porządek jasny w pozytywny sposób.
- . Używaj mocnego tonu głosu i korzystaj z bliskości i kontaktu fizycznego.
- . Upewnij się, że patrzy na nas i gwarantuje, że zwraca uwagę na zamówienie.
- . Nie udzielaj wyjaśnień, nie dyskutuj ani nie uzasadniaj naszego zamówienia.
- . Poproś go, aby powtórzył polecenie dla siebie, głośno, jeśli to konieczne.
- . Powtórz polecenie tylko dwa razy i systematycznie.
- . Spraw, aby wykonał rozkaz, jeśli musisz powiedzieć mu po raz trzeci, prowadzić i udzielać fizycznego akompaniamentu: sprawić, by zobaczył, że jest w stanie to zrobić i uniknąć złych konsekwencji i kary.
- • Normy:
 - . Osiągnąć consensus co do tego, ilu i jakie są konsekwencje ich nieprzestrzegania.
 - . Użyj przypomnień wizualnych.
 - . Korzystaj z zewnętrznych słownych przypomnień od dorosłych i spraw, by powtórzył to jako samokształcenie.
 - . Spełnij uzgodnione konsekwencje, zarówno gdy podążają za daną normą, jak i wtedy, gdy tego nie robią.
 - . Wykonaj proces rozwiązywania problemów, aby go przeanalizować.
 - . Zastosuj strategię korekty błędów, gdy uczeń pracuje, nie tylko pod koniec procesu.
- • Zwyczaje:
 - . Są bardziej niedojrzali niż ich rówieśnicy i często nie osiągnęli wcześniejszych podstawowych nawyków.
 - . Potrzebują: więcej praktyki i przypominania; potrzebują nas, abyśmy byli bardziej obecni, a nawet towarzyszyli im, aby to osiągnąć; dlatego powinni robić to częściej z naszym bezpośrednim nadzorem.
- B. Uzupełnianie (outsourcing) i internalizacja informacji:

- • Uzewewnętrznienie: przekształcenie informacji, które otrzymujemy w coś fizycznego, namacalnego.
- . Używaj przypomnień wizualnych (zdjęć, postów, notatek).
- . Spraw, aby czas był widoczny "(zegarki, zegary, chronometry, zegarki na piasku ... piosenki i muzyka).
- • Internalizacja: bycie dla nich wzorem i praca nad tym, aby reszta klasy stała się dla nich wzorem, jak również za pomocą strategii takich jak:
- . Instrukcje samopomocy jako samoprzewodników.
- . Inhibitowanie natychmiastowej reakcji i zastanowienie się nad nią przed podjęciem jakichkolwiek działań.
- . Samokontrola i samoregulacja w sytuacjach trudnych emocjonalnie.
- ZARZĄDZANIE KONSEKWENCAMI DLA UCZNIÓW
- "Jeśli nie przewidujemy, a wcześniej nie zmienimy środowiska na dziecko z trudnościami ADHD, będziemy mieli do czynienia z niewłaściwym zachowaniem i porażką»
- • Techniki modyfikacji zachowań (zarządzanie konsekwencjami): wzmocnienie, wygaśnięcie, przekroczenie limitu czasu, kara ... NIE SĄ EFEKTYWNE w przypadku uczniów z ADHD.
- • Najbardziej wydajne techniki to te, które można zastosować:
- * Częściej * Bardziej intensywnie
- * Więcej natychmiast * Więcej kontyngentu
- * Bardziej uporczywie * Bardziej namacalnie (więcej szczegółów na naszej platformie)
- STRATEGIE, ABY POMÓC UCZNIOWI ZARZĄDZAĆ SWOIM ZACHOWANIEM
- A. Hamowanie odpowiedzi:
- • Program «Zatrzymaj się i pomyśl»: Szkol żrenicę, aby zatrzymywał wszystko, co robi, gdy pojawi się wizualny znak stopu, a następnie postępuj zgodnie z tymi instrukcjami:
- . Zatrzymuję się
- . Obserwuję: co się stało? Jak to wiem? Jak mogę to rozwiązać?
- Ja decyduję: jakie alternatywy mogę wymyślić? Jakie są konsekwencje każdej z tych alternatyw? Który z nich uważam za najlepszy?
- Biorę to do działania
- Oceniam wyniki.
- B. Szkolenie z samodzielnej instrukcji
- Uczeń z ADHD musi nabyć wewnętrzny język, aby regulować swoje zachowanie.
- PRZEPISY EMOCJONALNE
- • Jeśli dziecko z ADHD wydaje się CZUĆ WSZYSTKIE WZBUDOWANE. Zarówno pozytywne, jak i negatywne emocje.

- Często dzieci z ADHD wykazują spiralę intensywnych i negatywnych emocji:
 - Obawa przed porażką: na egzaminach, aby nie być zaproszonym na przyjęcia urodzinowe lub imprezy towarzyskie, aby zrobić to źle "ponownie", aby uzyskać złą notatkę w dzienniku szkolnym ...
 - - Wstyd: kiedy nie znają poprawnej odpowiedzi w klasie, kiedy coś głupiego bez myślenia, kiedy dostają wiersz przed klasą ... I
 - - Gniew: za brak zrozumienia, za gromadzenie negatywnych sytuacji, za uzyskanie sankcji, które uważają za nieuczciwe ...
 - - Smutek: za uczucie niekompetencji, niepowodzenie ... «nieważne, co robię ZAWSZE się myślę»
 - • Wszyscy wiemy, że ktoś SAD, UNGRY, ASHAMED, ANXIOUS LUB SCARED "myśli gorzej"
 - • Mówiąc o dziecku z ADHD, sytuacja ta staje się bardziej dotkliwa z powodu dysfunkcji wykonawczych, które bardzo utrudniają im samoregulację i wyrażanie emocji.
 - • Wiemy, że aby pracować nad REGULAMINEM EMOCJONALNYM, nauczyciele muszą skupić się na pomaganiu im, wspieraniu ich, uczeniu ich, szkoleniu ich, przygotowywaniu ich do:
 -
 - - Kontrolowanie niewłaściwego zachowania.
 - - Naucz się uspokajać i regulować alarm fizjologiczny.
 - - Skup swoją uwagę ponownie.
 -
 - • Musimy zainwestować w czas potrzebny na uspokojenie dziecka
 - NIE TYLKO w obliczu wybuchów złości i złych nastrojów, ale także w celu stawienia czoła lękowi, strachowi, wstydu lub smutkowi; i poświęć im niezbędną uwagę, ponieważ emocje te mają bardzo ważne konsekwencje dla dziecka i jego otoczenia.
 - • Jeśli będziemy skupiać się na własnym ciele i układzie limbicznym, poprzez pełną uwagę na ten stan emocjonalny i jego odczucia, nasz mózg pozwoli nam odejść «choć autostradą» (gdzie będzie miało miejsce dużo więcej połączeń neuronalnych) i pozwoli naszemu korowi mózgowemu Mózg, gdy jesteśmy spokojniejsi, postępuj zgodnie z instrukcjami.
 - OGÓLNE WYTYCZNE DOTYCZĄCE UDOSTĘPNIANIA LEPSZEGO LEPSZEGO W KLASIE
- KLASY:
- • Nawiązuj częsty kontakt wizualny z dzieckiem.

- • Używaj krótkich, jasnych i prostych zdań, aby się do niego zwrócić.
- • Pomóż im się skupić: Przedstaw kluczowe pojęcia zanim zaczniesz pełne wyjaśnienie.

- ❖ • Podkreślaj najważniejsze informacje podczas wyjaśniania / mówienia.
- ❖ • Użyj kodów kolorów, gdy nauczysz je, jak podkreślić.
- ❖ • Zachęć ich, aby tworzyli mentalne obrazy i wizualizowali to, nad czym pracujesz / wyjaśniasz.
- ❖ • Wprowadzić dramaturgię / odgrywanie ról lub dowolną kinestetyczną reprezentację koncepcji / idei.
- ❖ • Promuj aktywne uczestnictwo, często ich prosi o pomoc w utrzymywaniu uwagi na ustnych informacjach.
- ❖ • Nie oczekuj szybkich odpowiedzi, gdy ich zapytasz. Daj im czas na udzielenie odpowiedzi lub uzgodnij z nimi inne sposoby udzielania ci opóźnionych odpowiedzi.

- ❖
- ❖ WYTYCZNE, ABY POMÓC W CELU UZYSKAĆ LEPSZE SPRAWY W SPRAWACH PISEMNYCH
- ❖ • Uprość instrukcje, przekaz je bezpośrednio i poproś, aby powtórzył je przed ich rozwiązaniem.
- ❖ • Daj im instrukcje ćwiczeń, zajęć, prac domowych itp .; na piśmie z obsługą wizualną.
- ❖ • Łącz monotonne działania z innymi, bardziej motywującymi i aktywnymi.
- ❖ • Poprosiłem ich o pokazanie ćwiczeń tak, jak oni to robią: unikaj korekty «wszystko albo nic».
- ❖ • Pozwól im wybierać tematy, obszary, działania, motywy, aby stymulować ich osobiste zaangażowanie i motywację. Jak to możliwe, połącz się z ich zainteresowaniami.
- ❖ • Zredukujcie impulsywność poznawczą, kierując ich na to, jak przeglądać i stosować stopniową korektę błędów.
- ❖ • Upewnij się, że ważniejsze jest skupienie się na jakości i autonomii podczas wykonywania pracy niż na ilości. I pamiętajcie, że zawsze potrzebują więcej czasu i bezpośredniego nadzoru niż inni, aby robić to, czego się od nich oczekuje.

- ❖
- ❖ JEŚLI UCZNIOWCA DZIAŁA WOLNOŚĆ:
- ❖ • Unikaj niepotrzebnych zadań (tj. Kopiuje pytanie), które je męczy i spowalniają jeszcze bardziej ich rytm pracy.
- ❖ • Ułóż zadania złożone i daj je uczniowi jeden po drugim.

- ❖ • Uświadomienie im czasu (tj. Zegary, chronometry, słowny lub wizualny znak uzgodniony z uczniem itp.)
- ❖ • Wybierz "najlepszą wydajność" ucznia przy trudnych zadaniach dla niego i upewnij się, że chwalisz je ZAWSZE za próby, a zwłaszcza gdy poprawiają ich wydajność.
- ❖ • Bądź ostrożny z wyrażeniami słownymi, takimi jak: jesteś tak wolny! dobroć mnie, czy jeszcze nie skończyłeś?
- ❖ • Dostosuj swoje oczekiwania i bądź realistą, aby nie przekazywać uczniowi ciągłego uczucia porażki, nigdy nie osiągać celu.
- ❖ • Unikaj prosząc ich, aby ukończyli w domu to, czego nie skończyli w klasie. Pomyślcie: rodzice nie są wyszkolonymi nauczycielami i mają mniej strategii niż ty, aby pomóc im w ich pracy; uczeń będzie bardziej zmęczony po szkole, bardziej rozproszony i będzie pracował wolniej; robiąc to wzmacniamy przeciwieństwo tego, czego chcemy, aby się uczyli, czyli "Praca w domu nie nadrabia braku pracy w klasie".

JEŚLI UCZNIOWIE JEST ZORGANIZOWANI, MOŻEMY:

- Staraj się być metodyczny w swojej organizacji klasowej.
- Upewnij się, że wiedzą dokładnie, jak wykonać to, o co zostali poproszeni:
 - . Jakie materiały są im potrzebne.
 - . Użyj własnych instrukcji, aby przejrzeć kroki zadań.
 - . Ustal rutyny, które pomogą im "zorganizować" swoją pracę.
- Upewnij się, że mają pod ręką TYLKO CO POTRZEBUJĄ w związku z zadaniem.
- Nie zmuszaj ich do ciągłego wycierania, monitorując ich wydajność, nie czekaj, aby zobaczyć, jak sobie radzą, chyba że jest to coś, co już opanowali
- Nadzoruj, że piszą w swoim dzienniczku, o co zostali poproszeni (nie o to, co "sądzą", o co zostali poproszeni) i wykorzystują to jako cel do nauki z praktyką.

☒ JEŚLI UCZNIOWIE JEST NIEMOŻLIWE, MOŻEMY

- Stwórz z nimi znaki słuchowe lub wizualne, aby zwrócić ich uwagę (przez cały czas unikaj dzwonienia po imieniu).
- Uporządkuj zadania zgodnie ze swoją zdolnością uwagi.
- Upewnij się, że uczeń zwraca uwagę przed przekazaniem instrukcji, a nie odwrotnie.
- Unikaj podawania skomplikowanych instrukcji. Skuteczniejsze, aby dawać po jednym na raz.
- Wspierać ich pracę pisemną za pomocą materiałów manipulacyjnych, słuchowych, wizualnych lub kinestetycznych.
- Korzystaj z zasobów cyfrowych, które pomagają im skupić uwagę i zapewniają wizualne wsparcie wyjaśnieniom i praktyce

- Daj im indywidualne krótkie wyjaśnienia po podaniu ich grupie, upewniając się, że uczeń "słuchał i rozumiał".
- Daj im pozytywne opinie i chwal ich wysiłek podczas pracy, nie czekaj, aż skończą: "chwal ich, gdy" widzisz, że cię słuchali ", "zwróciłeś uwagę ", " zorganizowałeś swoją pracę ", « zrobili po raz pierwszy, o co zostali poproszeni ", itd.

☑ JEŚLI UCZNIOWIE ŁATWO SIĘ SPOŻYWAĆ

- iPrzewidzieć problem! Daj przewodnikowi i wsparcie, zanim zrezygnują z zadania lub się rozgniewają.
- Unikaj korygowania WSZYSTKIEGO W TYM SAMYM CZASIE. Projektuj działania, które działają na jeden trudny cel naraz i koncentruj się na nim (np. Jeśli chcemy pracować nad "kalkulacją", nie pracujemy nad "rozwiązywaniem problemów"; jeśli pracujemy nad kaligrafią, nie skupiamy się również na gramatyce; itp.)
- Unikaj negatywnych wyrażen werbalnych (np. Ponownie!) Lub sugerujących osądy "wszystko / nic" (np. Źle!). Zastąp je pozytywnymi wyrażeniami (Ok, nie przejmuj się, spróbujemy ponownie jutro !;) Jest to lepsze niż ostatnio, a my będziemy nadal pracować nad ..., staraj się to zrobić nieco wolniej i sprawdź jeśli pomaga ci to poprawić ...)
- Pochwalić słowny, afektywny i społecznie ich sukces, SWOW THEM JAK WARTO WARTO! (Świetnie, teraz to dostałeś!) Wiedziałem, że możesz to zrobić! Jestem bardzo szczęśliwy, że potrzebuję przytulenia! Chciałbym dostać wielki kłaśnięcie dla wszystkich ludzi, którym udało się to naprawić już dziś! ...)
- Ustal wyraźne ograniczenia frustracji wypowiedzi ustnych i uzgadniaj z nimi, a następnie z wyprzedzeniem, w jaki sposób będziesz karał w razie potrzeby (np. Możesz złożyć skargę, ale nigdy nie możesz trafić znajomego lub koleżanki z klasy, a jeśli to zrobisz, konsekwencją będzie ...)

W ocenie procesów uczenia się

1. Ciągła ocena

- Ciągła ocena pozwala nam kontrolować i oceniać postępy, niezależnie od tego, jak mało lub jak powolny jest postęp.
- Zadania ewaluacyjne powinny być krótkie, częste i różnorodne, ponieważ pozwalają nam lepiej poznać to, czego naprawdę się uczą, a także, jak uczą się lepiej, co jest dla nich najbardziej przydatne. Robienie tego w ten sposób pomaga im utrzymać motywację i utrzymać się w pracy.
- Samoocena powinna być ciągłym procesem, który towarzyszy procesom pracy i uczenia się. Między nauczycielem a uczniem musi być wymiana informacji, która pozwala im dojść do porozumienia, ustalić cele itp.
- Doceniaj ich wysiłek, aby dowiedzieć się jak rzeczywiste «wyniki».

2. Ilość i czas: kiedy używamy egzaminów do oceny

- Jeśli to możliwe, nie programuj więcej niż 3 egzaminy w ciągu tygodnia.
- Staraj się programować egzaminy w pierwszych godzinach dnia szkolnego.
- Nie programuj więcej niż jednego dnia, szczególnie jeśli są to długie egzaminy lub bardzo ważne (np. Egzamin końcowy).
- Daj im czas na zrobienie tego, pamiętaj, że potrzebują więcej czasu na odpowiedź i wykonują powoli.
- Upewnij się, że czytają poprawnie i dokładnie wiedzą, co mają zrobić. Pozwól im zadawać pytania na temat swoich wątpliwości w dowolnym momencie podczas egzaminu.
- Zredukuj zawartość egzaminu i przypisz mu przypomnienia o czasie.
- Daj im każde pytanie na raz i pozwól im podejść do ciebie, aby je przekazać i uzyskać następne. Monitoruj czas, jaki mają dla każdego z nich. W razie potrzeby używaj dłuższego czasu.
- Daj kilka dodatkowych minut na zorganizowanie się, zanim zaczną.
- Zdecyduj, czy zrobią to lepiej, jeśli zdadzą egzamin w więcej niż jednej sesji, ponieważ ich uwaga może być czasami tak słaba.
- Zawsze pomagaj im kontrolować czas, jaki mają, pamiętaj, że nie radzą sobie dobrze i potrzebują przypomnień.

3. Kontekst oceny

- Zmniejsz liczbę pytań na każdym arkuszu papieru.
- Przeczytaj dla nich ćwiczenie i upewnij się, że oni rozumieją, o co są proszeni, zanim przystąpią do egzaminu.
- W razie potrzeby połącz test ustny i pisemny oraz różne rodzaje testu pisemnego (wielokrotny wybór, grafika, wypełnienie luk, dopasowanie zdań itp.). Ogólnie możemy powiedzieć, że łatwiej im odpowiedzieć na krótkie pytania i dobrze zróżnicowane części złożonych pytań.
- Podkreśl ważne informacje w ćwiczeniu lub podkreśl w innym kolorze każdej z jego części.
- Dostosuj czas potrzebny do wykonania każdego ćwiczenia i monitoruj je, ponieważ mają słabe poczucie czasu i łatwo się rozpraszają.

- Wybierz miejsce dla nich, gdzie trudniej jest się rozproszyć. Używanie słuchawek może być przydatne, aby odizolować je od bodźców rozpraszających uwagę ustną, nawet jeśli słuchają muzyki, która pomaga w koncentracji.
- Używaj formalnych egzaminów, często unikając gromadzenia dużych informacji do nauki. Lepiej często i krótkie egzaminy.
- Czy poprzednia praktyka egzaminów z uczniem, aby przyzwycząić się do rodzaju pytań i formatu rzeczywistego egzaminu.
- Jeśli występuje współwystępowanie z innymi trudnościami w uczeniu się (takimi jak dysleksja lub dyskalkulia), zezwól na stosowanie komputera lub kalkulatora do egzaminów. Gwarantują, że mają wcześniejszą praktykę w używaniu tych narzędzi i wiedzą, kiedy i jak używać ich w egzaminach.
- Pozwól korzystać ze słuchawek lub innych urządzeń, aby zmniejszyć stymulację, która powoduje, że są rozproszone.
- Jeśli muszą wykonać długi egzamin, połącz egzaminy ustne z pisemnymi, ale zawsze daj uczniowi pytania kolejno, monitorując czas przeznaczony na wykonanie każdego z nich.
- Uważaj na czcionkę, rozmiar, kolor ... skryptu, którego używasz. Unikaj gromadzenia informacji lub strzeż się, że im mniej informacji, tym łatwiej jest się skupić i osiągnąć lepsze wyniki.

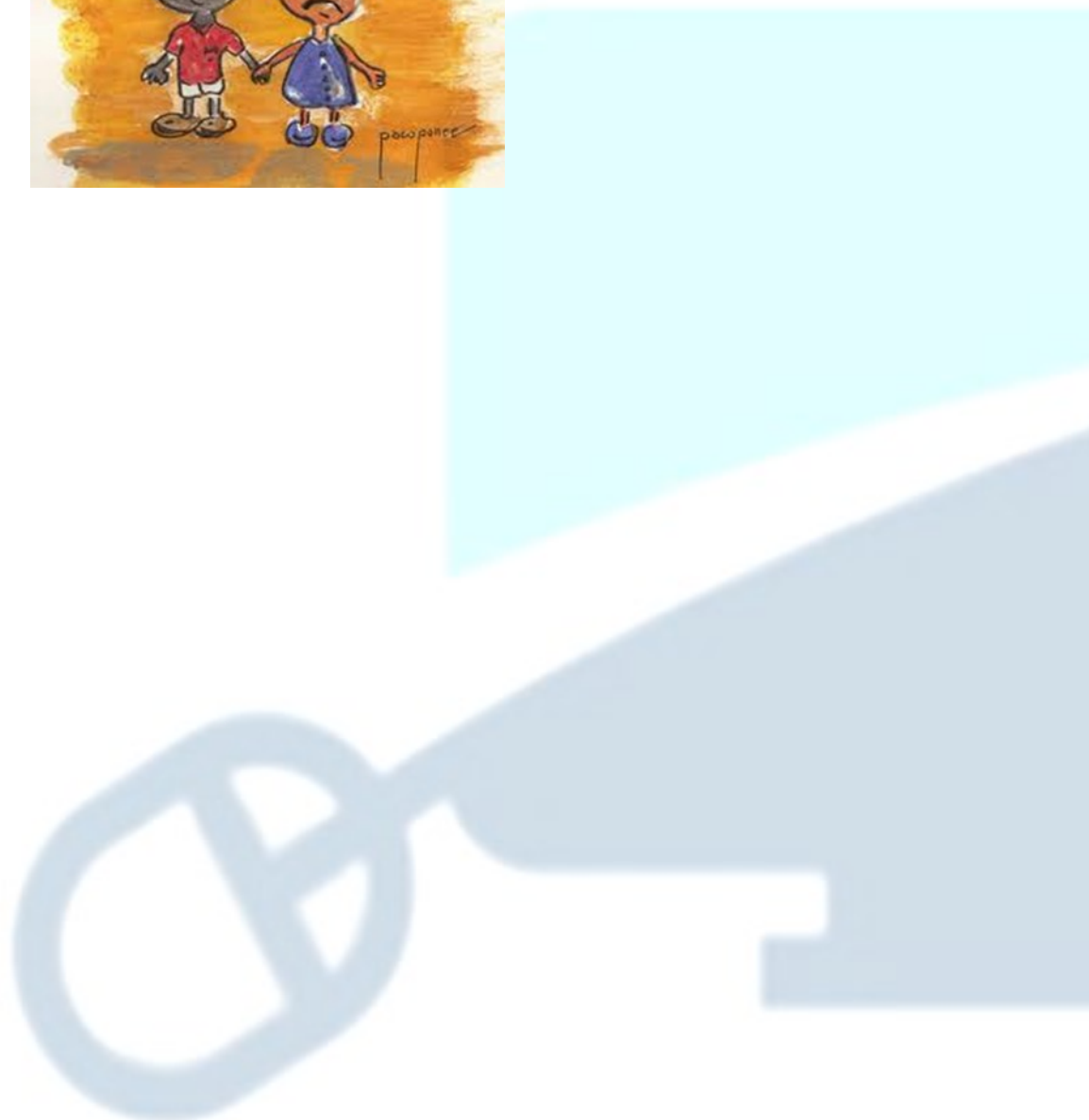
4. Nadzór

- Upewnij się, że uczeń rozumie pytania, zanim zaczną im odpowiadać.
- Pozwól uczniowi zadawać pytania lub mieć dostęp do początkowych instrukcji w dowolnym czasie podczas egzaminów, ponieważ często zapominamy o części instrukcji lub dezorientujemy się lub dezorganizujemy.
- Gdy uczeń ma również trudności z pisaniem lub bardzo powoli pisze, musimy uprościć to zadanie, a nawet zmienić je na inne, aby móc dowiedzieć się, co wie, a nie "jak trudno jest temu uczniowi odpowiedzieć na pytania sposób, w jaki je robię".
- Nadzoruj, że odpowiedzieli na wszystkie pytania przed zdaniem egzaminu, uważaj, czasami zapominają przewrócić stronę lub ulegają dezorganizacji i pozostają bez odpowiedzi przez pomyłkę, mimo że znają właściwe odpowiedzi.
- Wyszkol ucznia do "podwójnego sprawdzenia" swoich egzaminów przed przekazaniem ich.
- Pomóż im skoncentrować się podczas egzaminu bez głośnego wywoływania ich nazw: dotknij ich w ramieniu, jeśli zauważysz, że są rozproszeni, zatrzymaj się obok nich i daj im "krótkie przypomnienia", które mogą być przydatne, np. "Wskaż pytanie, które mają pozostawione bez odpowiedzi", pamiętaj, aby

zatrzymać i pomyśleć przed odpowiedzią ", " Jestem pewien, że wiesz, że tak wdychać i czytać ponownie ", itp.

- Nie karaj za błędy w pisowni na egzaminach pisemnych. To jest coś, nad czym możemy pracować i oceniać w inny i specyficzny sposób. Kiedy uczniowie z ADHD koncentrują się na złożonym zadaniu, np. "Odpowiadaniu na pytania egzaminacyjne", nie zwracają uwagi na "drobne" aspekty, takie jak pisownia, którą powinni być w stanie zrobić poprawnie i automatycznie, ale jeszcze nie osiągnęli.

5.3. ICT dla ADAH

Apps dla ADAH

Więcej apps w <http://www.friendshipcircle.org/blog/2014/03/31/20-apps-that-can-help-individuals-with-addadhd/>

6. NVLD- NORDVERBAL ZACHOWANIE NAUCZANIA

- 6.1. Co to jest NVLD i objawy
- 6.2. Strategie kompensacyjne dla NVLD
- 6.3. ICT dla NVLD

- 6.3.1. Ogólne technologie ICT
- 6.3.2. Aplikacje dla NVLD

7. FUNKCJE WYKONAWCZE

- 7.1. Czym są funkcje wykonawcze i dlaczego jest ważne u uczniów z LD
- 7.2. Aplikacje do treningu funkcji wykonawczych

8. SŁOWNIK TERMINÓW - TERMINY ICT UŻYWANE W EDUKACJI

